

Kázání Růžďka 20. 11. 2022

Stane se v posledních dnech ... (vstup 41)

Introit: **Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha, já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí, ne někdo cizí, mé ledví po tom prahne v mém nitru.**(Job 19, 25-27)

Píseň 120

Modlitba

Čtení: Jan 12, 35-48

Píseň 303

Text kázání: Izajáš 2, 1-5

Milí přátelé, bratři a sestry,

dnes máme poslední neděli církevního roku. Slovo poslední nám označuje, že něco končí. Když zpíváme ve shromáždění poslední píseň, tak víme, že končí bohoslužby a bude kavárna a oběd. Nebo když schováme do kůlny po celém dni námahy poslední poleno, můžeme si spokojeni jít odpočinout. Když se rozběhne poslední hodina pracovní směny, tak už víme, že půjdeme brzo domů. Ale nejsou všechny poslední věci radostné. Poslední setkání s milovaným člověkem, poslední návštěva bohoslužeb, poslední den života. Každý z nás ho jednou prožijeme. Jaký bude?

Pokud jsme dali své životy Pánu Ježíši a pokud věříme, že je náš Spasitel, pak můžeme společně s Jobem vyznávat a věřit, že **můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem**. To znamená, že za Ním už nikdo nebude jednat. U proroka Izajáše ve 41. kapitole čteme také nádherné ujištění: „**Já, Hospodin, jsem první, já budu též u posledních věcí.**“ Můžeme být tedy ujištěni, že Ten, který je Alfou i Omegou, prvním i posledním, tak stejně jak měl ve své ruce ty věci první, když je tvořil, tak bude mít i všechny věci poslední. Nic se mu z rukou nevymklo a nevymkne! Ani poslední soud, ani záchrana člověka pro věčný život.

Jedno si však, milí přátelé, musíme uvědomit. A to je skutečnost, že my už vlastně žijeme v poslední době, v poslední fázi historie světa. Mluví o tom slovo z epištoly Židům: **Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu...** Ano tento poslední čas trvá už 2 tisíce let a nevíme, jak dlouho bude trvat, nicméně bude ukončen druhým Kristovým příchodem. Pak podle knihy Zjevení ve 20. kapitole nastane na zemi tisícileté Kristovo království. V té době **bude satan na tisíc let spoután, takže nebude škodit a uvádět národy v pokušení**. Při Kristově příchodu budou rovněž vzkříšeni všichni ti, kteří zemřeli smíření s Bohem skrze víru v Pána Ježíše Krista. Jinými slovy, nebudou války, zlo bude spoutáno, rozšíří se pravé poznání a všichni budou uctívat Krista, protože v Něm rozpoznají Spasitele.

Nápadné rysy této doby můžeme vyčíst v té 2. kapitole knihy proroka Izajáše. Četli jsme tam: **I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učít svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.** Dovedeme si, bratři a sestry, představit tuto dokonalou harmonii? Toto probuzení, tuto velkou radost? Tu touhu učít se Božím cestám, touhu hltat Boží slovo? Celé národy by se navíc povzbuzovali k výstupu na Hospodinovu horu. Tohle bude velké probuzení. Můžeme tomu skutečně věřit, že se tohle stane, v době kdy nám to přijde nepředstavitelné? V době válek a v době krizí? Že by se celé národy, které dnes jsou ve válečném konfliktu, vzájemně povzbuzovaly, pojdme ke Kristu? A můžeme věřit i tomu, co je tam dál psáno? Že tyto všechny národy **překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Že pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, že se nebudou již cvičit v boji?** Můžeme tomu věřit? Je to Boží Slovo, bratři a sestry, takže bychom měli, i když si nedovedu představit, jak by Jeruzalém logisticky zvládal 8 miliard lidí. To není podstatné. Podstatné ale je, že v tom textu se píše, že než ty národy překují své meče, **bude je Hospodin soudit a mnohé z nich ztrestá.** Mnozí budou tedy potrestáni, mnohým bude domluveno a pak tedy zřejmě budou mít možnost se kát a napravit své skutky. Ze zbraní udělat nástroje k obživě.

Mnozí mi možná v této chvíli řeknete, to je sice hezké, že jednou to bude takto, ale jak se to slovo dnes týká mě? Dnes vidím kolem sebe pravý opak. Válku, zbrojení, vyhrožování jaderným útokem. Energetickou krizi, místo toho, aby lidé šli na horu Hospodinovu, tak jdou nahoru ceny, lidi zajímá, jestli tuhle dobu vůbec přežijí. A taky mezi lidmi je toho mnoho zlého. To, co vidíme, milí přátelé nyní, Bible popisuje, že je také znamením poslední doby. Není to nic neobvyklého, měli bychom být na to připraveni. V listu Timoteovi čteme, že **v posledních dnech nastanou zlé časy**, v Listě Judově zase, že **v tomto posledním čase přijdou dokonce posměvači žijící bezbožně podle svých vášní, původci roztržek**, tedy lidé hádaví, vzpurní a nadutí.

Možná si řekneme, milí přátelé, proč je ve světě tolik zla? Proč chtějí mnozí stále válčit? Proč jedni ubližují druhým? Proč jsou lidé na sebe jak psi? Ale možná bychom se měli ptát, jestli také na té duchovní tmě nějak nemám svůj podíl. Jestli také nejsem hádavý, nadutý, sobecký, nenávistný, protivný? To všechno zlé, co z lidských srdcí vychází a působí tím vlastně takovou duchovní tmou, svědčí o jediném, že každé lidské srdce potřebuje dotyk Boží lásky. Každý člověk potřebuje světlo do svým temnot. A je to právě Pán Ježíš, který o sobě říká: **Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě**. A tak je to na každém z nás, zda chceme zůstat v temné kobce, anebo vyjít na tu pomyslnou Božím světlem zalitou Hospodinovu horu. Pán Ježíš říká: **Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou**. Bůh chce zachránit každého člověka a my jako křesťané máme být těmi, kteří to Kristovo světlo naděje budou vnášet do tohoto světa. Máme být těmi, kteří budou další povzbuzovat, **pojd'te s námi na horu Hospodinovu, do domu Boha našeho. Pojd'te, s námi do sboru, pojd'te s námi ke Kristu, On nás bude učit cestám svým**.

K tomu ovšem je potřeba, bratři a sestry, abychom my sami chodili v Hospodinově světle. Abychom **byli syny světla**, jak říká Pán Ježíš. Koneckonců tak končí i ta výzva z proroka Izajáše: **Nuže, dome Jákobův, choďme v Hospodinově světle!** Buďme my sami těmi, kteří zdarma i v době energetické krize naberou světla u Pána Ježíše. A tou pomyslnou svíčkou naděje, zapálí svíčku těm, které nikdo nemiluje, kteří zůstali sami, kteří jsou smutní a kteří nemají naději. To je náš úkol! Šířit světlo, dokud je to možné, dokud ještě máme sílu, dokud ještě na mě nepřišly věci poslední. Pán Ježíš nás k tomu povzbuzuje: **„Ještě jen na malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde.“** V těchto dnech to prožíváme markantně. Denního světla ubývá a každým dnem rychleji přibývá tmy. Je třeba si např. rozvrhnout práci tak, aby se stihla do tmy, nebo např. je důležité za světla se vrátit z horské túry, než nás překvapí tma a pak je to životu nebezpečné, za světla je třeba taky rychle dojet na neosvětleném kole. To jsou ale samozřejmě jen podobenství ke skutečnému významu Ježíšových slov. **„Dokud máte světlo, neustávejte v cestě.“** Pro nás samotné to neznamena jen šířit evangelium, ale také neustávat ve své vlastní cestě. Držet se Krista. Udržovat oheň Ducha svatého ve svém srdci. Jak se vám to, bratři a sestry, daří? Přikládáte do tohoto ohně polínka Slova Božího? Rozdmýcháváte tento oheň modlitbami a chválami? Anebo vám tento plamen jen doutná? Či dokonce byl zahašen a v srdci nastala tma? Pamatujme na to, že **ten, kdo chodí ve tmě, ten neví, kam jde**. A taky že **ten, který se neobrátí ke Kristu, nebude uzdraven**, jak říká On sám. Modlitba, Boží slovo, společenství věřících, to jsou tři důležité věci na cestě na Hospodinovu horu, do domu Božího království. **Modlitba proměňuje, Boží slovo je svící nohám mým, společenství podpírá a povzbuzuje**. To vše potřebujeme, abychom byli syny světla, nikoliv šířitelé tmy. A pamatujme na to, že tma vlastně neexistuje. Tma je pouze nedostatek světla. Rozsviťme své srdce Kristem a tma bude ztrácet svou sílu. Amen. Modlitba píseň 779

Slovo poslání: 1. Janova 2, 8-11

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milotiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen Píseň 667